

Handen thuis

13-04-2020

Bijna elk radio- of televisieprogramma besteedt er nu aandacht aan: huiselijk geweld.

Doordat scholen dicht zijn en ouders thuis werken, blijft de voordeur dicht. Wat achter die voordeur gebeurt is voor anderen niet zichtbaar. Misschien vielen er ook voor de coronacrisis in jullie gezin wel eens klappen. Of vielen er harde woorden. Misschien werden je kinderen ook al eerder door iemand binnen het gezin aangeraakt op een manier die ze zeer onprettig vonden. Uit onderzoek blijkt dat de coronacrisis de kans op ruzies, scheldpartijen, klappen of seksueel geweld vergroot of verergert. Dit huiselijk geweld richt onherstelbare schade aan.

'Handen thuis' betekent niet dat men thuis de vrije hand heeft om anderen pijn te bezorgen. 'Handen thuis' betekent dat je geen klappen uitdeelt en anderen niet schopt. Het betekent ook dat je elkaar niet uitmaakt voor sloerie, heks, nietsnut of slampamper. Of je kind toeschreeuwt dat hij of zij nergens voor deugt.

'Handen thuis' betekent dat je een kind niet in seksuele zin aanraakt. Geen enkel kind, maar dan ook echt geen enkel kind, vindt dat fijn. Het zal bovendien de ontwikkeling van het kind levenslang heel ernstig verstoren. Tegen iedereen die zijn handen niet thuis kan houden wil ik zeggen: doe het niet, deel geen klappen uit. Houd op met schelden. Laat kinderen in seksuele zin met rust. Beter is het om hulp te vragen. Zorg goed voor jezelf. Noodlijnen van de GGZ zijn er ook voor jou. Je weet misschien zelf niet waar al die boosheid vandaan komt.

Tegen iedereen die wel de klappen krijgt, vernederd wordt of op een nare manier lastiggevallen wordt wil ik zeggen: Het is niet normaal dat dit je overkomt en het ligt niet aan jou. Het geweld stopt meestal niet vanzelf. Dus vertel het aan anderen en praat erover. Zorg dat het geweld ten opzichte van jou stopt. Bel je vrienden, een noodlijn, je opa of oma, of Veilig Thuis.

Tegen burens en familie wil ik zeggen: kijk bij een vermoeden van huiselijk geweld niet weg. Vraag of je helpen kan. Bel met Veilig Thuis.

Ook al lijkt het niet zo: ten diepste ligt aan huiselijk geweld een verlangen naar harmonie en geluk ten grondslag. Mensen blijven daarom bij elkaar. Ze houden altijd hoop dat het nog goed komt. Ik hoop dat ook van harte.

Dit is de vijfde column in een serie over het gezin in tijden van corona. Onder de naam #goedverbonden schrijft gezinspsycholoog Paulien Kuipers van Stichting Kinderleven